

Conferència, dijous 1.12.22, TRADE CENTER

ECONOMIA

TEMA: La Salut a Catalunya des de la perspectiva de l'economia de la salut

Dr. Guillem López Casasnovas, Catedràtic d'Economia de la UPF i director del Centre de Recerca en Economia i Salut “

Abstract (resum) redactat pel mateix ponent:

La insuficiència financera de la sanitat catalana es valorà recentment a un treball en cinc mil milions d'euros, recursos que calen per a preservar el nostre sistema sanitari. La premisa de l'estudi fou: **'si Catalunya pogués accedir a un finançament a partir de la seva capacitat fiscal pròpia**, és a dir, les seves bases de renda, consum i riquesa, com si fos un estat més de les diverses mostres analitzades (ja entre països OCDE, Unió Europa a 10, a 15, a 27; només d'aquells que tenen sistemes de salut pública com el nostre, etc), tot i ajustant pel nostre nivell de renda actual i la composició demogràfica – envelliment relatiu-, **Catalunya gastaria cinc mil milions d'euros més** a l'any (hores d'ara pot-ser ja un poc menys si actualitzéssim les estadístiques!).

Crucial, doncs **'si poguéssim finançar-nos a partir de la nostra renda, i no de la transferència que atorga l'estat** en el finançament autonòmic actual'. Com és sabut, aquest en els millor dels casos, després de múltiples filtres en nom d'una suposada solidaritat, **amb un poc de sort arriba al percentatge poblacional**. De manera que **qui reivindiqui avui aquella xifra no ho pot fer sense denunciar el finançament autonòmic actual**. S'ha de situar com a mínim en el concert foral o en ple sobiranisme fiscal. De manera similar amb el que identifiquem com a balança fiscal. Sense aquell posicionament polític, la xifra és infactible. Per assolir-la des dels paràmetres de finançament actual, la xifra global que l'Estat hauria de posar sobre la taula per a la sanitat espanyola seria de 33 mil milions anuals: un disbarat tant per la quantia com per als diners que caurien del cel –una invitació al malbaratament- a la major part de sanitats autonòmiques que no tenen la **potencialitat** ni responen a la realitat **del sistema sanitari català**.

Però els problemes de la sanitat catalana no són només de recursos. Alguns aspectes de governança del sistema públic i de definició del paper de l'assegurança sanitària necessiten ser també considerats.